

בדור ושלמה

מרן זצוק"ל
תר"ם-תשנ"ג

כשמרן ביקש להחליף רכב

אחרי מלחמת יום הכיפורים שרר בארץ מצב קשה של מחסור באנרגיה, הממשלה החליטה וחייבה את כל האזרחים לחסוך ואף הונהג קיצוב בדלק. כל בעל רכב חויב להשבית את רכבו יום אחד בשבוע לפי בחירתו. על שמשת הרכבים הודבקה פתקה עם פירוט היום בשבוע שבו יושבת הרכב – א,ב,ג,ד,ה,ו,ש. כמתבקש ומובן מאליהם בחרו כל שומרי השבת באות ש' – שבת קודש שבה הושבתו רכביהם.

הרב זביחי סיפר כי מרן זצוק"ל החליט לתת דוגמא ולהשבית את רכבו יום אחד נוסף בשבוע – יום שישי. "ממילא אני ממעיט בנסיעות ביום זה, נשבית את הרכב לחלוטין", אמר. באותה תקופה ביקש מרן גם להחליף את רכבו. הרכב שניתן לו היה רכב 'אמריקאי' בעל נפח מנוע גדול (גראן טורינו), הרב פנה למינהל הרכב בבקשה שיחליפו את רכבו לרכב בעל נפח מנוע קטן יותר וצריכת דלק נמוכה מזו של הרכב הגדול. הם נענו לבקשתו והרכב הוחלף לרכב בעל צריכת דלק נמוכה יותר.

הרב זביחי מספר עוד כי רבות הן השאלות שנשאל מרן על ידי החיילים בביקוריו אצלם בימים הקשים של מלחמת יום כיפור, חלק מהן אף נכתבו בספריו. כגון השאלה "כיצד מדליקים נרות בחנוכה באין שמן ראוי לשמו באותם מקומות נידחים. האם מותר להדליק ב'שמן רובים' – החומר שבו שימנו החיילים את רוביהם".

תשובתו של מרן הייתה ברורה: מותר לכם להדליק בשמן רובים את נרות החנוכה. ומה עם גזל? הלוא השמן הזה הנו רכוש של הצבא והוא ניתן ומסופק להם לצורך מסוים בלבד, למטרה אחת ברורה ורק עבורה. הרב פנה באופן מיוחד לממשלה וביקש לקבל את אישורה עבור אותם חיילים יקרים, שיוכלו לשנות מיעודו של החומר הזה עבור הדלקת נרות חנוכה... מה עם אמירת 'ברך עלינו' \ 'ותן טל ומטר לברכה' במקום המרוחק שבו שירתו אותם חיילים – האם הוא נחשב כארץ ישראל או כחוץ לארץ לעניין תחילת הזכרת הגשם? תשובתו של מרן נדפסה באחד מספריו באריכות עם מקורות בעיון ההלכה. "תשובה" נוספת היא זו שנשאלה על ידי הטסים לאותם מקומות מרוחקים – האם עליהם לברך 'הגומל'? (כן, אם טסים מעל לשבעים ושתים דקות).

במקומות שהדבר התאפשר נשא מרן דברים בפני החיילים. ישיבת 'גושן' הוא שם ה'ישיבה' שנפתחה עבור החיילים שהיו בעלי רקע תורני ובחרו לישיבתם את השם שאפיין את מקום התורה הקדום שנפתח במצרים על יהודה ויוסף ויעקב אבינו. מרן מסר בפניהם שיעור תורני מעמיק והחיה את נפש החיילים שזכו לשמוע ולקבל טל תחייה אמיתי של דברי התורה.

סימן תרד - סדר ערב יום הכפורים

א. מצוה להרבות באכילה ושתיה בערב יום הכפורים. וכן דרשו חז"ל (בברכות ח: ור"ה ט.), ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש בערב. וכי בתשעה לחודש מתענים והלא בעשירי מתענים, אלא לומר שכל האוכל ושותה בתשעה מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי. וימעט מלימודו בכדי שירבה באכילה וכן ימעט ממלאכתו בכדי שירבה בסעודה. ולכן העושה מלאכה בערב יום הכפורים אינו רואה סימן ברכה לעולם מאותה מלאכה.

ב. עיקר מצות האכילה ושתיה היא ביום של ערב יום הכפורים, ולא בליל ערב יוהכ"פ.

ג. לכתחלה צריך לקבוע בערב יום הכפורים לפחות סעודה אחת על הפת, לקיים בזה מצות אכילה בערב יום הכפורים. [כ"כ המאירי (ביצה טו:)] והראב"ה ח"ב (סי' תקסג). שבולי הלקט סי' שז].

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה בן שלמה שלם בן שושנה שושנה בן ויקטוריה יחידי איציק הרוש בן חנניה

זיזוק לאליהו

גיליון מיוזד לכיפור | תשרי | תשפ"א

להצלחת אשת חיל שלי היקרה
הבן והבנות למשפחת אלבס

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק תבונה
משל נג

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
צוק"ל

לשון הרע

לא מדבר אליי

הרב חיים רבי
שליט"א רב
המוסדות

החזיקו העולמי השבועי

הרב אליהו רבי שליט"א ראש כולל "עטרת חכמים" חולון
להצטרפות ל"חזוק היומי", שלחו הודעת וואטסאפ למס' 052-7680007

שלום וברכה מורי ורבותי!

אנחנו נמצאים בתחילתה של השנה החדשה, אחרי ימים של תפילות סליחות, ראש השנה, חודש שלם של אלול.

בכל שנה בתקופה הזו הרגשנו הרבה יותר קרובים לה' יתברך -

התפללנו במניינים מלאים, היינו אחד מתוך מאות או אלפים שהתפללו יחד, פיזמנו יחד את הפיוטים המיוחדים של ימי ראש השנה והסליחות. אבל השנה - חלקנו עשו את זה במניינים קטנטנים של עשרות בודדים ממש, חלקנו אפילו עשו זאת ביחיד, מי שהרב שלו הורה לו שלא לקחת סיכון ולהתפלל ביחד בבית - עשה את זה ביחיד בבית.

לא כולם מרוצים, יש בינינו כאלה שאומרים שהשנה הזו הולכת להיות לכאורה אחת השנים הקשות שלהם כי התפילות לא היו אותן תפילות, המסירות לא הייתה אותה מסירות, והדבקות וההתעוררות לא הייתה כמו בכל שנה. אבל זו טעות חמורה.

ושימו לב טוב! אם הרב שלך פסק לך להתפלל ביחיד, אם הרב שלך פסק לך להתפלל במניין מצומצם, בעצם הקדוש ברוך הוא אומר לך: "השנה, בניגוד לשנים קודמות, אני רוצה אותך סולן במקהלה מצומצמת" או "אני רוצה אותך שר בפני לבד". דווקא השנה הזו תהיה שנה מוצלחת הרבה יותר מכל שנה אחרת, אתה יודע למה? כי השנה קיבלת הוראה מפורטת איך להתפלל, מה שלא היה עד היום. עד היום קיבלתי הנהגה ציבורית, הוראה כללית, היום קיבלת מהרב שלך הוראה ישירה והיא שייכת אליך, מהיום התפילות שלך מתקבלות הרבה יותר מתמיד. אתה אומר לקדוש ברוך הוא: "ריבונו של עולם! אתה אמרת לי 'אפילו אומר לך על שמאל שהוא ימין ועל ימין שהוא שמאל תשמע לו', ואני שמעתי לרב שלי, אני רוצה שנה מדהימה ומוצלחת בדיוק אבל בדיוק כמו המסירות שעשיתי למען דעת התורה של הרב שלי". זה נכון בתפילות, זה נכון בכל השנה כולה זה נכון בכל העליות והמורדות של החיים. נאמנים לדעת תורה, יוצאים בשמחה ויודעים שזו ההנחיה שמלווה לדבר הנכון והטוב ביותר.

ברוכים תהיו!

סיפור מופלא על ה"חפץ חיים" ועל הסוד שהתגלה אחרי 20 שנה הלוואי ויכולתי לעזור לך, אך מה אוכל לעשות? כשהיתה לך המחלה לראשונה, הייתי צעיר וצמתי ארבעים יום עבורך, כדי שתתרפא. היום אני כבר זקן מידי ואינני יכול לצום

כמו אז... "סיפור מופלא ומרגש, המובא בספר "המגיד המדבר", מצביע על דאגתו ומסירותו של **החפץ חיים** לזולת. כה המעשה: אחד מתלמידיו של ה"חפץ חיים" אובחן כחולה במחלה קשה שאימה על חייו. כאשר הוודו הרופאים כי אין בידם תרופה למחלתו, הגיע התלמיד לפני רבו ה'חפץ חיים' וצ"ל בראדיון כדי לבקש ברכה. הקשיב ה"חפץ חיים" לתלמידו הצעיר ואמר לו שיתן לו עצה, בתנאי שלעולם לא יספר על כך לאיש. התלמיד הסכים מיד.

הנחה אותו ה"חפץ חיים" ללכת לתלמיד חכם מסוים המתגורר בעיירה קטנה. "ספר לו על מצבך ובקש ברכה", אמר ה"חפץ חיים", "הוא יתן לך ברכה, ובעזרת ה' יתברך אתה תחלים".

הצעיר שמע בקול רבו ופנה מיד לאותו תלמיד חכם, ואכן, תוך תקופה קצרה ובאופן לא יאומן הוא החלים. הוא המשיך בלימודיו בישיבה, ובסופו של דבר עקר מראדיון, הקים משפחה, וכפי שהודרך, מעולם לא סיפר לאיש אודות מאורעות אלה.

אחרי למעלה מעשרים שנה, חלתה גיסתו של אותו תלמיד במחלה מסתורית ל"ע. עד מהרה נתברר לו שהיא סובלת מאותה מחלה שהוא סבל בעבר, אך הוא לא אמר דבר. אשתו זכרה שפעם דיבר על מחלה מסתורית שסבל ממנה בעבר, ובכל פעם שדיברה על כך הוא התחמק וסירב לדבר. ככל שניסה לערפל את דבריו לחצה עליו אשתו שידבר, בתקוה שסודו יעזור להציל את חיי אחותה.

הוא הסביר להם שזהו סוד שנבצר ממנו לגלותו, אך הן עמדו בשלהן לבסוף נחלשה התנגדותו והוא חשב שיתכן ואחרי שנים כה רבות מותר לגלות את הסוד. סיפר התלמיד על עצתו של ה"חפץ חיים" לבקש ברכה מתלמיד חכם מסוים בעיירה מרוחקת.

זמן קצר לאחר מכן החל התלמיד להרגיש רע. הוא נבהל מאד, קם ונסע מיד אל ה"חפץ חיים", שהיה כבר זקן וחלש מאוד. ה"חפץ חיים" זכר את פגישתם הישנה והקשיב בשקט לסיפורו של האיש, ואז דיבר בשקט ולאט: "הלוואי ויכולתי לעזור לך, אך מה אוכל לעשות? כשהיתה לך המחלה לראשונה, הייתי צעיר וצמתי ארבעים יום עבורך, כדי שתתרפא. היום אני כבר זקן מידי ואינני יכול לצום כמו אז". הדברים מדהימים: לא רק שה"חפץ חיים" צם במשך ארבעים יום עבור תלמיד אחד, אלא שהעמיד את הדברים בצורה כזו, שיראה כאילו הודות לברכתו של תלמיד חכם אחר נתרפא.

אלו מנהיגיו של כלל ישראל! אשרי העם שככה לו!

